

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1113

13.07.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

10. daļa

Pret reakciju

Cīņa pret reakciju jau ir plaši apspriesta daudzās šī dokumenta vietās. Izšķirošais punkts ir šāds:

Visas revolūcijas pasaules vēsturē ir saskārušās ar reakcionāro strāvojumu problēmu, un daudzas agrāk vai vēlāk ir kļuvušas par to upuriem. Pat īsta tautas revolūcija, piemēram, nacionālsociālistu revolūcija, nav pasargāta no šīs problēmas. Jo visas sistēmas, pat viskorumpētākās un ļaunākās, pie kurām noteikti pieder vācu okupācijas režīmi Austrumos un Rietumos, piesaista tādu valdnieku un labuma guvēju slāni, kuriem ir ietekme un privilēģijas, ko zaudēt, un tādēļ tie ir gatavi atbalstīt arī demokrātiju un boļševismu.

Šie cilvēki ir uzņēmīgi pret reakcionāru attieksmi vai pat rīcību pēc mūsu uzvaras. Bet, ja mēs, kā to savulaik darīja Staļins, nelikvidējam visus tos, kas kādu dienu varētu atbalstīt reakciju - un mēs to negribam darīt, jo arī šajos cilvēkos mēs vispirms redzam tautas biedru, nevis reakcionārām un buržuāziskām nostādnēm nosliekta slāņa vai šķiras pārstāvi -, tad atliek tikai pastāvīga un smaga cīņa un audzināšana galvenokārt augošai jaunatnei, kurai tajā saikne ar sabiedrību un sadraudzība visās šķirās un stāvokļos kļūs dabiska.

Pateicoties savai vēsturei un tradīcijām, galvenā nasta šajā cīņā pret reakciju gultas uz SA. Mūsu tautas vīriešu izglītošana būtībā ir Sturm Abteilung rokās. Tos, kuru centieni ir vērsti uz privilēģiju un savtīgu priekšrocību saglabāšanu vai atjaunošanu, mēs nesaudzīgi nostādīsim viņu vietā. Šajā ziņā, protams, ir aicināti iesaistīties visi partijas atzari, bet galvenokārt SA. Tā, paturot prātā savu traģisko un asiņaino vēsturi, galvenokārt ir aicināta sagraut un samīcīt reakciju!

Mēs nepazīstam nekādu žēlsirdību ar tiem tautai svešajiem elementiem, kas vācu tautā saskata tikai ekspluatācijas objektu, nedz arī ar tiem, kas savtīgu, zemisku motīvu vadīti vēlas turpināt kalpot viņiem šajā procesā.

Ikviens, kurš atgrūž mūsu izstiepto roku uz izlīgumu, izjutīs visu likuma spēku, kas kādu dienu atkal vācu tautas vārdā pieprasīs no šiem tautas biedriem atskaitīties par viņu kalpošanu sabiedrībai.

Tautas milicija: bruņotā SA

Nacionālsociālistiskajā Volksstaat SA ir sadalīta trīs formācijās:

- Tautas milicija
- SA Štāba apsardze
- General SA

Saskaņā ar Ernsta Rēma idejām pēc mūsu kustības uzvaras SA kalpos kā kadri revolucionārai, nacionālsociālistiskai tautas armijai, kas, līdzīgi kā Šveicē, tiks organizēta kā tautas milicija.

Tautas milicija ietver visus mūsu tautas vīriešus, kas ir derīgi militārajam dienestam, un arī izglīto visus vīriešu kārtas jauniešus jau no mazotnes - sākumā rotaļu formā, pēc tam ar militāro sportu un visbeidzot ar pirmskara apmācību. Pēc tam seko normāls militārais dienests, kā tas ir šodien. Pēc tam tautas biedru neizlaiž rezervē un ne vairāk kā reizi dažos gados iesauc uz mācībām, bet viņš veic pastāvīgu dienestu vietējās un rotas kaujas grupās kā daļu no normālas darba dzīves. Tādējādi visa vīriešu populācija ir pastāvīgi gatava militārajam dienestam un apmācīta.

Šī kalpošana, kas jāveido SA garā, tiek uzskatīta par goda pienākumu pret savu tautu un tāpēc ir saistoša bez izņēmumiem.

No skolnieka līdz pensionāram - ikviens mūsu tautas cilvēks ir organizēts Tautas milicijā. Tas ir atbildīgs uzdevums organizēt dienestu tā, lai tautas biedriem būtu

labā militāra apmācība, lai tie būtu nostiprinājušies ideoloģiski un veidotos cilvēciski partijas izpratnē. Visos valsts atzariem, kas atšķirībā no tīri partijas formējumiem nav balstīti uz pilnīgu brīvprātību, t. i., arī Tautas milicijā, ir jā rūpējas par to, lai vēlamā nacionālsociālistiskā cilvēka veidošana netiktu mēģināta ar spēku un spiedienu, kā tas notiek Austrumos:

Pastāvīgas un nogurdinošas, ideoloģiskas diskusijas un piespiešana vienmēr atļaut oficiāli domāt tikai vienā virzienā nomāc un labākajā gadījumā rada pretēju efektu. Kurš gan to zinātu labāk par mums, jauno paaudzi, kas ir uzaugusi pastāvīgas demokrātiskas un antifašistiskas smadzeņu skalošanas apstākļos.

Tāpēc runa nav galvenokārt par pārliecinātu nacionālsociālistu apmācību Tautas milicijā un Wehrjugend, bet gan par labiem vāciešiem, kuri ir uzticīgi sabiedrībai un gatavi aizstāvēt Volksstaat ar savu dzīvību par katru cenu. Arī šajā gadījumā valsts nodrošina tikai ietvaru, bet Tautas milicijas SA kadriem ir nevis pārmērīgi sludināt nacionālsociālismu, bet gan pārliecināt to dzīvot!

Salīdzinot ar tīro iesaukuma armiju vai profesionālo armiju, mēs saskatām četras tautas milicijas priekšrocības:

Izveidojot Tautas miliciju, Vācija atkal spēs viena pati aizsargāties pret jebkuru iespējamo agresoru. Mēs parādām, ka kara gadījumā visi iedzīvotāji var un nekavējoties paņems ieročus rokās, ka katra vieta, katra rūpnīca, katra māja tiks aizstāvēta līdz pēdējam patronam. Uzbrukums Vācijai nebūtu pastaiga pa parku, bet gan nāves gājiens, kas turklāt labākajā gadījumā novestu pie pilnīgi sagrautas valsts ieņemšanas, kuru nebūtu iespējams nomierināt. Nevienš ienaidnieks nevar būt par to ieinteresēts.

Tautas milicijas izmaksas ir zemākas nekā jebkura cita iespējama aizsardzības politika, kas arī balstās uz neatkarīgas valsts aizsardzības ideju. Lielākoties Tautas milicija būs aprīkota tikai ar parastiem kājnieku un prettanku ieročiem. Pastāvīga pārkārtošanās ar arvien dārgākām, jaunām ieroču sistēmām tiks likvidēta vai ievērojami samazināta, jo stratēģija vairs nebūs balstīta uz beznosacījumu tehnisku vienlīdzību ar iedomājamo ienaidnieku, bet gan uz visu iedzīvotāju mobilizāciju un viņu gatavību iznīcināt visu, nevis ļauties iekarošanai. Neatkarīgu, augsti attīstītu ieroču rūpniecību tomēr var saglabāt, palielinot ieroču eksportu uz draudzīgām vai neitrālām valstīm.

Tautas milicija nav uzbrūkoša armija, un kā tādu to nevar izmantot vai apgādāt ar jaunu ekipējumu īsā laikā. Tradicionālu karadarbību Eiropā tik un tā ir grūti iedomāties, taču, ņemot vērā dziļi iesakņojušās bailes no vācu nacionālsociālistiem, kuras ir pastiprinājušas un uzturējušas uzvarētāju propaganda gadu desmitiem, mūsu kaimiņiem psiholoģiski ir ļoti svarīgi, lai nacionālsociālistiskā tautas valsts pa-

darītu savus bruņotos spēkus atpazīstami aizsargājošus, taču tādējādi nekļūstot tik vāja, ka kādam atkal ienāktu prātā doma nacionālsociālismu atkal apspiest ar spēku. Mēs nedrīkstam dot cionismam ne mazāko ieganstu, lai ieģrūstu pasauli trešajā karā pret Vāciju, kas varētu nozīmēt galīgu galu.

Volksmiliz ir ideāla sistēma visplašākai tautas izglītībai. Šeit tautas biedrs jau no jaunības tiek veidots par vācu patriotu un tādējādi kļūst atvērts nacionālsociālisma tālejošajām patiesībām. Tad viņš būs vēl labprātīgāks un vēl labprātīgāk piedalīsies jaunā, ariju veidojošā cilvēka veidošanā dažādos partijas veidojumos. Obligātā sieviešu dienesta ietvaros civilās aizsardzības, sociālo uzdevumu, maternitātes un mājturības apmācības jomās līdzīgus centienus var veikt arī pārējā sieviešu daļā.

Katram pilsonim kalpošana tautai kļūst par pašsaprotamu lietu. Viņš saprot, ka no sabiedrības var ne tikai kaut ko sagaidīt - izglītību, darbu, aizsardzību un sociālo taisnīgumu -, bet arī attiecīgus pienākumus. Tādējādi sākotnēji bezdvēseliska valsts kļūst par dzīvu organismu, par kuru katrs indivīds, iestrādāts valsts struktūrās, uzņemas atbildību.

Volksstaat aug katra vācieša dvēselē!

Revolūcijas zobens : SA štāba gvardes karavīri

SA štāba sargi ir nacionālsociālistiskās revolūcijas sargi un zobens.

Tajās pulcējas tie SA cīnītāji, kuri ir gatavi savu dzīvi pilnībā un vienīgi veltīt ticībai, kuri ir tikai nacionālsociālisma labā, nerēķinoties ar "privāto dzīvi", kuri iet nāvē smeļoties un ar priecīgu sirdi, kad to prasa partija. SA štāba sargu kaujinieks atstāj savu buržuāzisko eksistenci un kļūst par Vācu revolūcijas ordeņa kavalieri.

Dienests šajās partijas bruņotajās elites vienībās, kas nav valsts orgāni, protams, ir brīvprātīgs, bet prasa vairāku gadu saistības - ja iespējams, uz mūžu. SA štāba apsardzes kaujiniekam nav ne brīvā laika, ne privātās dzīves; viņa dienests nepazīst ne dienu, ne nakti.

SA štāba apsardze pārņem lielu daļu no bijušajiem SS ģenerāļa uzdevumiem, kas netiek pārbūvēti. Ar saviem resursiem viņi nodrošina nacionālsociālistisko tautas valsti pret visām briesmām no iekšienes.

Tradīcija un revolūcija : SA ģenerālis un SA gars

Dienests Tautas milicijā ir obligāts, taču tas ir tikai papildinājums normālai profesionālajai dzīvei, izņemot militāro dienestu un kadrus. SA štāba apsardzē pieņem tikai brīvprātīgos, taču viņu dienests vienlaikus ir viņu profesija - aicinājums.

Vispārējā SA atrodas it kā starp šīm divām formācijām - tā saglabā cīņas perioda aktuālās SA tradīcijas. Tā ir tīrs partijas veidojums. Tāpēc dienests vispārējā SA ir brīvprātīgs un pēc iespējas goda.

Ģenerālis SA ir partijas trieciena vienība, kas veic daudzos cīņas un izglītojošos uzdevumus visos līmeņos. Tā ir SA gara nesēja, kuras uzdevums ir ar saviem centieniem pārliecināt un veidot tautas masas.

"Tici! Paklausiet! Cīnies!" veido Sturm-Abteilung partijas biedrus un neļauj revolūcijai nostiprināties vai izlīdzināties. Mēs skatāmies uz šiem nezināmajiem varoņiem, kad mēs sludinām kopā ar Ernstu Rēmu:

"MĒS PIEPRASĀM SA VALSTI!"

Jaunā kārtība

Mūsu laikmeta lielā garīgā krīze, mūsu tautas garīgais sabrukums, iekšējais virziena trūkums, mūsdienu dzīves bezjēdzība, nākotnes briesmas - tas viss neatlaidīgi prasa Jauno kārtību, ja cilvēce dažu desmitgažu laikā negribētu pati sevi iznīcināt.

Šai Jaunajai kārtībai - līdzīgi kā viduslaikos - ir jāsniedz iekšējs atbalsts un drošība visiem cilvēkiem. Lai tā būtu efektīva un veidojoša, tai jābūt saistošai, bet tā nedrīkst balstīties uz piespiešanu un teroru.

Tas ir iespējams tikai tad, ja tā ir dabiska, cilvēka dabai atbilstoša kārtība. Tādēļ tai jābalstās uz cilvēkiem un rasi, kas ir dabiski valsts līdzāspastāvēšanas organismi. Tāda ir Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas misija vācu tautas vidū un nacionālsociālisma par excellence misija visur, kur dzīvo baltie cilvēki un cīnās par savu nākotni. Visu kopienas dzīvi raksturo spriedze starp brīvību un kārtību:

Ir svarīgi pievērst vienlīdz lielu uzmanību abām, jo brīvība bez kārtības noved pie anarhijas un sabrukuma, bet kārtība bez brīvības - pie apspiestības un iespējamās sacelšanās.

NSDAP ir gan Vācijas brīvības kustība, gan Jaunās kārtības partija. Mēs vēlamies izglītēt vācu tautu, lai tā brīvību saprastu kā brīvprātīgu, entuziasma pilnu piekrišanu lielas un varenas ariju kultūras veidošanai. Viņam jāiemācās nevis apšaubīt pašu kārtību, bet gan saprātīgi izmantot brīvības savas privātās dzīves sfēras veidošanā sabiedrības labā. Nākotnes vācu cilvēks, kuru mēs, nacionālsociālisti, vēlamies radīt, jautās:

"Ko es varu darīt savas tēvzemes labā? Kur es esmu izaicināts kopīgajā cīņā par jēgpilnu nākotni?"

Kad tas būs sasniegts, mēs varēsim ar lepnumu un smiekliem atskatīties uz šodienas pagrimuma un bezgaumīga, egoistiska materiālisma laikmetu un droši doties nākotnē, zinot: **"Nākotne ir mūsu un tikai mūsu!"**

Mēs, nacionālsociālisti, vēlamies būt nevis saimnieki, bet gan kalpi savai tautai. Mēs stāvam tur ar tīru, ticīgu sirdi un izstieptu roku. Lai darbs izdotos, mums ir vajadzīga katra vācu tautas locekļa palīdzība, atbalsts un sadarbība. Šīs pasaules nākotne ir mūsu priekšā. Mēs vēlamies to veidot!

Tagad es beidzot esmu savas runas beigās. Man vairs nav daudz ko teikt, jo pārējais vairs nav runa, bet gan cīņa un upuris. Es un mani biedri nezinām, kas mūs sagaida nākotnē - vai uzvara, vai bojāeja. Mūsu cīņa var mūs aizvest pie varas, uz cietumiem vai zem demokrātisko vai boļševiku šāvienu pistoles. Mūs var sist, ieslodzīt un nogalināt, bet nacionālsociālisms turpinās dzīvot un darboties, līdz kādu dienu svastikas karogs atkal brīvi plīvos vējā.

Bet lai neviens neaizmirst, ka visa mūsu mīlestība ir tikai pret Vāciju. Lai pat tie, kas nepiekrīt visam, ko es šodien saku, saprot vismaz vienu lietu:

Visi vācieši, kas godīgi iestājas par Vāciju, pieder mums.

Runa nav par piekrišanu visiem mūsu programmas punktiem, bet gan par ticību un kopīgu apliecinājumu Vācijas atdzimšanai:

"Mana mīlestība ir Vācijai, mana uzticība partijai!"

Tā mēs vēlamies saprast savu ticību - nevis kā dogmu, bet kā mīlestības un savstarpējas uzticības saikni starp vācu tautu. Tāpēc es esmu nacionālsociālists.

JA ESI ATPAZINIS SAVU CEĻU, EJ TAM LĪDZ GALAM!

Pēcvārds

Es darīju to, ko šajā sistēmā it kā drīkst darīt ikviens:

Esmu brīvi paudis savu viedokli. Šaubos, vai man šīs tiesības tiks piešķirtas, taču ar interesi gaidu šo jauno liberālās vārda brīvības pārbaudi.

Šī raksta gaitā es vairākkārt esmu paskaidrojis, kas es neesmu:

Es neesmu ne teorētiķis, ne zinātnieks, ne arī rakstnieks. Man nebija ambīciju uzrakstīt jaunu "MŪSU BĒRNU", kas jau tagad ir nevajadzīga, jo tur izklāstītās mūsu līdera domas nav zaudējušas savu aktualitāti un nekad nezaudēs.

Šo grāmatu esmu uzrakstījis jums, mani biedri, no kuriem mani šobrīd šķir cietuma sienas, bet ar kuriem mani vieno dziļa vienotība cīņā par jaunu Vāciju.

Es esmu tāds pats cīnītājs kā tu, un es nevēlos būt nekas cits.

Es esmu uzrakstījis uz papīra to, ko mēs visi zinām un jūtam, un esmu mēģinājis to sakārtot un ietvert plašākā kontekstā. Esmu centies sniegt savu ieguldījumu cīņā, cik vien labi spēju, pat atrodoties cietumā.

Nekur savā dzīvē neesmu atradis labākus draugus un vērtīgākus domubiedrus kā mūsu kustības rindās. Tādi cilvēki kā jūs, mani biedri, un tāda ideja kā mūsu ir katra upura vērtība.

Es lepojos ar to, ka man tika dota privilēģija spēlēt izšķirošu lomu mūsu kopienas veidošanā. Ja jūs uzskatāt, ka esmu izpildījis savu pienākumu, tad manam ieslodzījumam ir sava nozīme.

Mēs varam uzvarēt, jo mēs gribam uzvarēt!

Vienmēr atcerieties šo teikumu, un, ja kāds kļūst noguris un apbēdināts, dodiet viņam atkal drosmi un nostāieties pie karoga - bez svārstīšanās un ar vācu uzticību! Kopā mēs to varam - kopā mēs uzvarēsim!

Es pateicos visiem kustības biedriem par viņu uzticību, drosmi un ticību. Kā Hamburgas partijas organizācijas dibinātājs un bijušais vadītājs, kā Freizeitverein Hansa un Aktionsfront Nationaler Sozialisten (Nacionālsociālistu rīcības frontes) organizators, ļaujiet man šajā vietā kā piemēru un visu pārējo pārstāvi minēt savu uzticamāko biedru un vienmēr gatavu aktīvistu: **Udo Budigs**.

Tomēr šo pārdomu noslēgumā mūsu neaizmirstamais Fīrers var vēlreiz noskaidrot mūsu nacionālsociālisma dzīves jēgu un mērķi:

"1923. gada 9. novembrī, savā ceturtajā pastāvēšanas gadā, Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija tika likvidēta un aizliegta visā Reiha teritorijā. Šodien, 1926. gada novembrī, tā atkal stāv mūsu priekšā brīva, spēcīgāka un iekšēji stingrāka nekā jebkad agrāk. Visas kustības un tās atsevišķu vadītāju vajāšanas, visi zaimošanas un apmelojumi nespēja tai kaitēt. Tās ideju pareizība, tās gribas tīrība, tās sekotāju gatavība upurēties līdz šim ir ļāvusi tai izklūst no visām apspiestībām stiprākai nekā jebkad agrāk.

Ja mūsdienu parlamentārās korupcijas pasaulē tā arvien vairāk atcerēsies savas cīņas dziļāko būtību un jutīsies kā tīrs rases un personas vērtības iemiesojums, un atbilstoši tam organizēsies, tad reiz, pamatojoties uz gandrīz matemātisku likumu, tā uzvarēs savā cīņā. Tāpat kā Vācijai obligāti jāiegūst tai pienākošais stāvoklis uz šīs zemes, ja tā tiek vadīta un organizēta saskaņā ar tiem pašiem principiem.

Valstij, kas rasu saindēšanās laikmetā pievēršas savu labāko rasu elementu izkopšanai, kādu dienu jāklūst par zemes saimnieci. Lai mūsu kustības sekotāji to nekad neaizmirst, ja upuru lielums kārdinātu viņus uz nemierīgu salīdzināšanu ar

iespējamiem

panākumiem."

Es pieminu nacionālsociālistiskās kustības lielāko mirušo, mūsu fīreru ADOLFU HITLERU.

Hamburgas

izmeklēšanas

cietums

20.04.1979/90 J.d.F.

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs! Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās Simtiem grāmatu daudzās valodās Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

